

**Xin giới thiệu bài viết tách cafe tâm linh n Tam Nhật Vượt Qua- Tháng Năm Tuần Thánh
18-04-2019**

Suy Niệm Tin Mừng -

Chúa Nhật Phép Bí Tích Thánh Thể ""

""Bài của Thầy Phó tế Giuse Nguyễn Xuân Văn, Giáo Xứ Thánh Gioan, GP Worcester""

""Linh mục: Dòng các cha Lòng Thương xót Chúa""

""Cha Giuse Nguyễn Hữu An, Chánh Xứ, Giáo xứ Kim Ngọc, GP Phan Thiết.""

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=home&v=detail&ia=19148>

Thịt và Máu Thánh - Rượu chân - Yêu Đấng Cùng

Tâm tình sống ngày tháng Năm Tuần Thánh

Trong Cựu Ước Thiên Chúa đã ra lệnh cho ông Môi-sen báo ngỏ với dân Do Thái sát tế con chiên đừu lòng và bôi máu nó lên cánh cửa nhà cửa họ trong ngày lễ vượt qua lên đừu tiên trừu c khi rời khỏi nừu c Ai-Cựp. Việc làm này sẽ giúp con trai và nhừu súc vật giừu đừu c đừu lòng khi bị giừu t khi thừu n chừu t đi qua nhà họ vào đêm hôm đó. Thiên Chúa cũng nói ông Môi-sen báo dân chúng dùng bữa ăn tế hôm đó với thừu t chiên nừu ng, rau đừu ng và bánh không men. Trong khi ăn thì phải trong thừu t "thừu t lừu ng, buừu c bừu ng" sẽ n sàng "ba lờu trên vai" đừu có thừu ra đi xuừu t hành ngay lập từu c khi có hiừu u lừu nh; nhừu đã nói trong sách Xuừu t Hành "Lừu y máu bôi lên khung cửa nhừu ng nhà có ăn thừu t chiên. Còn thừu t, sẽ ăn ngay đêm ấy, nừu ng lên, ăn với bánh không men và rau đừu ng... các ngừu i phải ăn thừu này: lừu ng thừu t gừu n, chân đi dép, tay cừu m gừu y. Các ngừu i phải ăn với vừu i vừu..." (Xuừu t Hành 12:8-12)

Ngừu i Công Giáo nào cũng biết việc bôi máu chiên lên cánh cửa đừu làm đừu hiừu u cho thừu n chừu t

biết đó là nhà của người Do Thái, dân riêng của Thiên Chúa mà tránh không đến nhà đó vào tối hôm đó. Nhưng còn việc ăn thịt chiên nướng và bánh không men một cách vội vàng thì mang một ý nghĩa gì? Đây là phong tục trong ngày Lễ của người Do Thái, hay nó có một ý nghĩa gì khác nữa!? Đức Kinh Thánh Cựu Ước sách Xuất Hành chương 12 chúng ta có thể thấy được phần nào câu trả lời. Đêm vượt qua ra khỏi nước Ai Cập chính là đêm khi đi vào trong câu chuyện “Lễ vượt qua” của dân Do Thái mà thôi. Nhưng gian nan, vất vả của cuộc hành trình trong sa mạc đến đến miền đất hứa vẫn còn dài, và không biết là sẽ đến ngày nào mới hoàn tất.

Có lẽ người Do Thái không thể nào ngờ được là họ sẽ phải trải qua 40 năm trải dài đằng đàng trong miền đất hứa mà Thiên Chúa dành riêng cho dân tộc của họ. Chắc có một Thiên Chúa biết được đi vào này mà thôi. Phải chăng vì như thế nên Thiên Chúa khuyên họ lúc nào cũng nên sống sàng, cho họ ăn thịt chiên để có sức và nghỉ ngơi, và Ngài vẫn tiếp tục ban thưởng cho họ trong suốt cuộc hành trình vào miền đất hứa. Nếu không có thịt để ăn, chắc chắn gì họ có thể khi hành động của họ hành trình vào miền đất “đầy sữa và mật ong” này. Và như thế thì sẽ giống phóng khi ách nô lệ của người La Mã khó lòng mà thoát khỏi được.

Giống như dân Do Thái khi xưa, ngày hôm nay chúng mình cũng cần phải có sức mạnh và nghỉ ngơi cho cuộc hành trình dài trên đường theo đuổi vào miền đất hứa là nhà Cha, là Thiên Quốc nơi Cha Trỗi. Thiên Chúa, vì Ngài đã nuôi dưỡng, chúng mình bằng nguồn sức mạnh của mình thì qua Mình và Máu Thánh của Chúa Giêsu trong Bí Tích Thánh Thể. Thiên Chúa biết chắc chắn rằng chúng mình sẽ bị thử thách của thế gian và ma quỷ cám dỗ, lôi kéo để chúng mình sẽ không thể nào vào đến Thiên Quốc được, nếu Thiên Chúa không trợ giúp chúng mình bằng thể bánh của nghiễm chính là “Thịt và Máu Thánh” của con của Ngài là Chúa Giêsu Kitô.

Phúc Âm thuật lại cho chúng mình biết nội dung của việc ăn Lễ vượt qua với các tông đồ của Chúa Giêsu như thế nào khi Ngài nói: “...Thầy nghe khát khao mong mỏi ăn Lễ Vượt Qua này với anh em trước khi chết. Bởi vì, Thầy nói cho anh em hay, Thầy sẽ không bao giờ ăn Lễ Vượt Qua này nữa, cho đến khi Lễ này được nên trọn vẹn trong Nước Thiên Chúa.” (Luca 22:15-16) Trong bữa tiệc ly bí tích Thánh Thể cũng được thiết lập khi Chúa Giêsu phán: “Đây là mình Thầy, hiến tế vì anh em. Anh em hãy làm việc này, mà tưởng nhớ đến Thầy.” Tiếp tục rửa chén rửa chén và uống chén rượu, Ngài cũng làm như vậy và nói: “Chén này là giao ước mới, lập bằng máu Thầy, máu đổ ra vì anh em...” (Luca 22:19-20)

Do đó, bữa tiệc ly đã trở thành nền tảng quan trọng nhất của đạo Công Giáo, đó là Bí Tích Thánh Thể. Chúa Giêsu đã biết ý nghĩa của buổi tiệc ly này. Nó không còn là một bữa tiệc thụ thần túy để tưởng niệm Lễ vượt qua nữa, mà nó đã trở thành một cái gì đó rất quan trọng và trân quý đối với chúng mình. Bánh không còn là bánh không men nhưng đó chính là “này là Mình Thầy hiến tế vì anh em.” (Luca 22:19) Rửa chén dùng trong bữa tiệc cũng không còn là để

Tôi nghĩ rằng giao ước cũ này, nhưng nó đã biến thành một giao ước mới, một tôi nghĩ quan trọng với Thiên Chúa mà Chúa Giêsu Kitô làm trung gian "Chén này là giao ước mới, lập bằng máu Thầy, máu đổ ra vì anh em." (Luca 22:19) Có thể nói, trong bữa ăn tối vào đêm hôm đó trước khi hoàn tất sự sống của Ngài, Chúa Giêsu đã muốn cho các môn đồ biết đến một tâm tình, một hành động của "yêu mến cùng" là như thế nào với thân thể của Ngài sống động bày ra như những tấm bánh, và máu của Ngài cũng sống động tuôn đổ ra như những chén rượu.

Cái tâm tình "yêu mến cùng" này của Chúa Giêsu đã được Thánh Gioan diễn tả qua việc tôi hỏi mình cúi xuống phụng vụ rửa chân nhưng đôi chân đang dính đầy bụi cát của vùng Trung-Đông, cho tôi nghĩ rằng môn đồ mà Ngài hằng yêu mến trong suốt ba năm trời sống chung với họ. Chúa Giêsu đã đòi hỏi cho chúng mình một lòng sống, một cách phụng vụ Thiên Chúa rất khiêm tốn qua những anh chị em chung quanh họ là chính là một nghi thức để cầu hành.

Ngày hôm nay, Chúa Giêsu vẫn thiết tha kêu gọi mọi người chúng mình hãy yêu theo cách thể yêu của Ngài khi linh mục đổ trong thánh lễ "các con hãy làm việc này mà như đến Thầy." Mọi người chúng mình có ý thức được là mọi người này không? Chúng mình có can đảm để dám sống cái tâm tình "yêu mến cùng" như những người Thầy yêu quý mà chúng mình đã tin và đang theo hay không? Những cách nào để sống tâm tình này đây!? Thứ nhất cách là hãy khiêm tốn cúi xuống "rửa chân" phụng vụ những người chung quanh họ: vợ chồng, cha mẹ, con cái, anh chị em, v.v... Chúng mình sống cảm thấy như thế nào và ra sao: vui, buồn, ngại ngùng, xấu hổ, v.v... khi chúng mình dám sống sàng "cúi xuống" để rửa chân cho những người thân trong gia đình? Hành động này nói với chúng mình điều gì? Hãy tâm tình với Thầy Giêsu những gì đánh động trong lòng chúng mình khi tham dự thánh lễ "rửa chân" chiều ngày tháng năm tuần Thánh.

Đôi với những người Công Giáo, chiều tháng Năm Tuần Thánh là khi đi tìm bắt đầu bước vào Tam Nhật Vượt Qua. Các nhà thờ Công Giáo khắp thế giới sẽ có đầy các tín hữu quy tụ để sống lễ những giây phút cuối của Chúa Giêsu. Còn cách nào để tiếp nhận để sống những giây phút Thánh này bằng cách là ôm ấp, cảm tạ và đón nhận Mình và Máu Thánh Chúa Giêsu, ngõ hầu chúng mình có được lòng có thể tiếp tục cuộc hành trình noi gương theo để tiến bước với nhà Cha, là quê hương Nước Trời.

Do đó trong Thánh Lễ rửa chân tối tháng Năm Tuần Thánh, chúng mình hãy ghi nhớ là những việc mà Chúa Giêsu đã làm cho tôi nghĩ rằng chúng mình trong đời sống của những năm qua. Những còn họ thân này, chúng mình hãy nhận Mình và Máu Thánh Chúa với một tâm tình tri ân, và luôn ý thức rằng Chúa Giêsu luôn đang hành với mọi người chúng mình trong cuộc sống hàng ngày. Bí Tích Thánh Thể sẽ làm cho đời sống tâm linh của chúng mình mỗi ngày một lớn mạnh, ngõ hầu chúng mình luôn làm những việc lành tiếp tục cho Thiên Chúa qua thân nhân. Với tâm tình này, chúng mình hãy dành một vài phút thỉnh lễ tạ ơn những người sống với chúng ta.

Tháng cũa cha Galot, trong tũp sách cũa nguyũn Rabbouni cũa linh mũc Antũn Nguyũn Cao Siũu, ðòng Tên.

Lũy Chúa Giũsu,
xin cho con mũt tâm hũn
theo hình ũnh Tũm Bũnh Thũnh

Mũt tâm hũn trong trũng,
cũ tránh cũ nhũng ũu nhũ mũn
ũũ luôn xũng ðũng vũ i Chúa.

Mũt tâm hũn khiũm hũ
tũm chiũm cũ nhũ bũ,
nhũng luôn luôn mũn bũy tũ
mũt tình yũu lũn lao.

Mũt tâm hũn ðũn sũ,
khũng biũt ðũn nhũng phũc tũp cũa ích kũ,
và tũm hiũn ðũng mà khũng ðũi lũi.

Mũt tâm hũn lũng lũ,
hũnh phũc khi thũy sũ quũng ðũi cũa mũnh
khũng ðũc cũng cũi khũc biũt ðũn.

Mũt tâm hũn nghũo khũ,
cũ làm giũu cho mũnh
nhũ chiũm ðũc cũ chính Chúa.

Một tâm hồn luôn hướng về tha nhân,
quan tâm đến những nhu cầu và ước muốn của họ.

Một tâm hồn luôn kết hiệp với Chúa,
và mức độ yêu mến sự sống từ Ngài.

(LM Galot)
